

עפ"ת 24055/11/13 - מדינת ישראל נגד ראדי אשוי

בתי המשפט

עפ"ת 24055-11-13
12 פברואר 2014

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד ליבי סיל מפמ"ד

המערער

נגד

ראדי אשוי באמצעות עו"ד גיא אשר

המשיב

פסק דין

ערעור המדינה על קולת העונש, בגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' סגן הנשיא, השופט לנדסמן), בתת"ע 12-07-2797 מיום 17.10.2013, לפיו הרשיע את המערער על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף כחמש שנים, ודן אותו לעונש פסילת רישיון על תנאי ועונשים נלווים.

בית משפט קמא נמנע מגזירת עונש של פסילה בפועל. בנימוקי גזר הדין קיבל בית משפט קמא את טענת המערער, לפיה נקלע להסתבכות כלכלית לפני מספר שנים, ובשל חובותיו לא עלה בידו לחדש את רישיונו, וביצע את העבירה נשוא תיק זה, כמו גם עבירות קודמות דומות. לאחרונה הצליח לחדש את רישיון הנהיגה שלו, והוא עובד כנהג משאית בשתי משמרות, על מנת לפרוע את חובותיו. נקבע בגזר הדין, כי פסילת הרישיון בשלב זה, תחזיר את הגלגל לאחור, ואין היא מידתית.

המדינה מלינה על כך, וטוענת בהודעת הערעור, כי לא היה מקום לחרוג לקולא באופן כה מופרז ממתחם העונש ההולם. לא היה מקום להתעלם מעברו התעבורתי של המשיב, שלחובתו 82 הרשעות תעבורה קודמות, כשמתוכן 17 עבירות בוצעו בין השנים 2005 - 2012 לאחר פקיעת רישיונו. בתקופה זו המשיב גם הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה וללא רישיון תקף, וכן עבירות נוספות הקשורות לבטיחות. בנסיבות אלה, היה מקום להשית עונש פסילה ברף העליון של המתחם. לא היה מקום להתייחס בסלחנות לעבירות שביצע לאחר הפקיעה. הסרת המחדל, איני מצדיקה הימנעות מפסילה בפועל. בכך משגר בית המשפט מסר, כי ניתן לחדש את הרישיון במהלך ההליך המשפטי, ואין צורך לטרוח לעשות כן קודם לכן.

ב"כ המשיב עותר לדחות את הערעור מנימוקי בית משפט קמא. לטענתו, המשיב הסתבך כלכלית עקב קריסת עסק שניהל, ועל רקע זה, צבר חובות של כמיליון וחצי ₪, ואף ריצה מאסר בפועל בגין עבירות מס. בצאתו מהכלא ביקש להסדיר את החוב, ופנה להליך פשיטת רגל, ועתה הוא משלם תשלומים חודשיים. העבירה נשוא תיק זה בוצעה לאחר שהשתחרר מבית הסוהר, על רקע מצב כלכלי קשה, כאשר פרנסתו היחידה על הפעלת ציוד הנדסי כבד, וזו הדרך היחידה הידועה לו על מנת להתפרנס. המשיב ביצע את העבירה במהלך ניסיונותיו לפרוע את חובותיו, ולחדש את רישיון

הנהיגה שלו. בסופו של דבר הצליח המשיב בכך.

ברי, כי מאז שהרישיון בידו, הוא לא יעז לבצע שוב עבירות. ב"כ המשיב מפנה לסעיף 40ד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נסיבות בהן ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, וטוען, כי בית משפט קמא הפעיל נכון את שיקול דעתו, והשית עונש ברף התחתון של המתחם, על מנת לאפשר למשיב להישאר בדרך המלך, עליה עלה לאחורונה.

לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, החלטתי לקבל את הערעור.

מדובר בחריגה ממתחם העונש ההולם, שכן המתחם לעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע תקופה של חמש שנים, אינו מתחיל בפסילה על תנאי, אלא בפסילה בפועל לתקופה קצרה. על כן, השאלה היא, האם היה ראוי לחרוג מהמתחם לקולא?

גם אם הרף התחתון של המתחם היה פסילה על תנאי, היה מקום לשאול, האם הרף הזה הולם את המשיב?

לטעמי, בשני המקרים התשובה שלילית. אם נניח שפסילה על תנאי היא חלק ממתחם העונש ההולם, אין המשיב ראוי שעונשו יגזר ברף התחתון של המתחם. המשיב הוא עבריין תעבורה כבד, שצבר לחובתו 82 הרשעות תעבורה קודמות, בותק נהיגה של 24 שנים, הכוללות גם שתי הרשעות בעבירה של נהיגה בפסילה, והרשעות רבות בעבירות חמורות נוספות.

אם נבקש לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, אלה אינם מתקיימים כאן. מדובר באדם ששמירה על החוק אינה נר לרגליו, בין שמדובר בחוקי התעבורה, בחוקי המס ואחרים. הליך של שיקום, פירושו שינוי בדפוסי אלה. העובדה שהמשיב הצליח לפרוע חובות שמנעו ממנו לקבל רישיון נהיגה, אינה מעידה על כך שימנע מביצוע עבירות תעבורה בעתיד, שכן לא עבר כל הליך של שינוי בדפוסי התנהגותו.

ניתן היה ללכת כברת דרך לקראת המשיב, לאחר שהצליח לאזן את חייו ולחזור לעבודה. מאידך, לא נכון היה להתעלם כליל מעברו המכביד, שאין לו דבר וחצי דבר עם הסתבכותו הכלכלית.

אשר על כן, אני מקבלת את הערעור.

היות ואין ערכאת הערעור ממצה את הדין, אני מורה על פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של שלושה חודשים פחות יום.

יתר רכיבי הענישה יוותרו על כנם.

המשיב יפקיד את הרישיון במזכירות בית משפט קמא עד תאריך 2.3.14.

ניתן והודע היום, י"ב אדר תשע"ד, 12 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.